

REDACȚIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . 10 "
pe 1/4 an . . . 5 "
pe 1 lună . . . 2 "
N-ris de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20.

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrieri nefrancate nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Picătură amară.

(*) In mijlocul bucuriei și satisfacțiunii ce trebuie să simtă toate popoarele din monarchie văzând cu câtă strălucire e primit la Petersburg arhiducele Francisc Ferdinand, presumpțivul moștenitor al tronului, presa maghiară are de înregistrat și un moment dureros: în suita arhiducelui nu-i nici un Ungur! Și era vorba să fie, se designase chiar persoana.

Bată ce s'a întâmplat adică.

Hotărîndu-se, în princip, ca să meargă și un Ungur cu arhiducele, contelui Zichy János, președintelui partidului popular i-s'a adus la cunoștință ca moștenitorul de tron ar vrea ca să-l aibă în suita. Contele a și fost chemat la Viena și primit fiind în audiență, s'a stabilit ca va merge.

Arhiducele toate acestea le făcuse însă consultându-se cu M. Sa Monarchul și Goluchowsky și fără a se consulta cu primul ministru Széll, care auzind de toată afacerea, se înțelege că a prezentat M. Sale Monarchului obiecțiuni: întâia că n'a fost consultat și a doua cu privire la persoana celui ales. El cel puțin neobișnuit, ca atunci când un arhiduce se duce la o curte străină să fie însoțit de un membru marcant al — opoziției. E ușor de înțeles, că Széll își aprindea paie în cap cu proprii partizani, îndeosebi cu aristocrații liberali, cari toți ar fi considerat distincția acordată lui Zichy ca o manifestare de simpatii pentru aristocrații antiliberali, deși în realitate toți știm că nu e vorba tocmai de politică, ci viitorul monarch are o simpatie deosebită pentru tinerul conte și n'a intenționat, desigur, să demonstreze contra guvernului.

Nu e mai puțin adevărat însă, că în Dietă chestia altfel s'ar fi esplicat și mai ales — exploatat. Kossuthistii, cari au atacat guvernul până și pentru-că la 6 c. la balul comercianților din Budapesta M. Sa a fost primit cu *Gott erhalte*, desigur că era să facă tapaj și pentru distincția ce era să-l ajungă pe presidentialul popularilor.

Pentru a preveni ori-se incident, M. Sa a primit obiecțiunile primului ministru și astfel contele Zichy nu a fost invitat oficios să meargă cu arhiducele. Dar după cum spun chiar ziarele maghiare, nici arhiducele n'a vroit să ia alt Ungur cu sine, decât strict numai persoane, dignitarii dela curtea vieneză. Astfel, în suita sa nu este nici un Ungur, ceea-ce Ungurii regretă mult, pentru-că la un prilej atât de festiv nu iese în relief și caracterul maghiar al monarchiei austro-ungare.

Resultă din aceasta două lucruri: nici chiar monarchii ori viitorii monarchi nu pot să facă, nici în chestii de simpatii ceea-ce vor, ci trebuie să țină cont de anume resoane, de cele mai multe ori pur și simplu numai pentru a nu da prilej la deslănțuirea patimilor și slăbiciunilor. Și a doua: relațiunile dintre partidele politice maghiare, chiar între partidele cari

stau pe aceeași basă de drept public, sunt mai încordate de cât să facă posibil o renunțare chiar în interes mai înalt care măgulește amorul propriu al Ungurilor.

Desigur, Széll a fost prevezător. Știa bine, că dacă cu arhiducele se duce un Ungur neguvernamental, pe d'oparte i-ar fi făcut imputări și poate chiar greutăți sumedenia de aristocrații liberali, ear pe de altă parte Kossuthistii l'ar fi interpellat că de ce lasă teren „aulicilor” și „reacționarilor”. Tot ce nu este adică susținator al curentului liberal și democrat, ori mai bine: francmason, Kossuthistii urăsc... Urăsc chiar mai mult de cât le este de mare dorința ca în politica externă să fie scoși în relief mai mult de cât sunt.

Că e bine așa ori era mai bine să fie un Ungur cu arhiducele la Petersburg, nu cercetăm. Mai ales că pentru noi toți Ungurii sunt la fel și din acest punct de vedere nu ne supără dacă se ceartă între dînșii! N'avem adică de ce să ținem parte unuia ori altuia dintre ei. Am ținut să înregistrăm însă incidentul, pentru-că în cercurile politice maghiare el este viu comentat... Și cine știe dacă nu va avea încă odată urmări: fiind adică amestecat la mijloc un viitor împărat și rege și președintele unui partid tiner în viața publică maghiară.

Ranele „națiunei”. Cetim în „Egyetértés” de Sâmbătă:

„Imnul imperial austriac răsună vioi astăzi în vigado, când regele maghiar (Ungariei! Red) a intrat în sala de dans. Publicul patriotic sta amețit și uimit, pe urmă s'a indignat, dar nu a vrut să demonstreze în fața regelui, contra atențului. L-a oprit dela aceasta bunul gust și loialitatea tradițională (Kossuthista? Red) A dovedit o înțeleaptă stăpânire de sine; bine a făcut că nu a aranjat scandal: merita recunoștință. (Sic! Red.) Este o strălucită dovadă de îndelungă răbdare. Ceea-ce s'a petrecut ieri în vigado, este bagatelizarea, palmuirea națiunei care întodeuna și-a îndeplinit datoria cu credință față de patrie și rege (1848! Red.) De ce dar vecinica bagatelizare, ofensă cu *Gott erhalte*, la auzul căruia ranele noastre dureroase din nou sunt sfâșiate? Națiunea maghiară patriotică cere satisfacție pentru ofensa ce i-s'a adus (vezi, asta-i „loialitate!” Red.) și protestează contra calcării la ori-ce pas a ambițiunei sale, și contra batjocurii fără gust. Membrii partidului independent 48-ist au hotărît, că vor porni o puternică acțiune, pentru a opri în toată țeara cântarea imnului *Gott erhalte*. Aceasta este datoria partidului independent, pentru care mișcare îl felicităm.”

Ceea-ce va să zică: partidul lui Franczi Kossuth și-a pus în gând, zor nevoie, să înlocuiască pe „*Gott erhalte*” prin... „*Mégis hunczud!*”...

Dacă așa cere „ogînda” națiunei patriotice. Câtă loialitate! Curat „tradițională!”

Pactul. Ziarul „Narodni-Listy” aduce stirea, că guvernele austriac și ungar caută o nouă formulă pentru pact. În curînd Széll va avea o înțelegere cu Körber. În „noua formulă” importanța principală ar fi să privească durata pactului. Durata de zece ani — după practica de până aci — ar fi să se întindă până la 12, 15 eventual 20 de ani, ca monarchia să fie scăpată de așa de deseale fierberți în jurul reînnoirii pactului, din 10 în 10 ani.

În cazul însă, când proiectul de tarif vamal german ar căde în Reichstag sau

n'ar ajunge la vot, actuala convenție comercială cu Germania s'ar prelungi cu un an; și atunci, s'ar amâna și lupta în jurul încheierii pactului austro-ungar.

Proselitismul la Beiuș.

Un fapt nechipzuit și uricios s'a petrecut zilele trecute la Beiuș. Tinerul Fabiu Gheleşan, student în clasa VII la gimnasiul gr. cat. de acolo, născut în Lugoj din părinți gr. orient. și-a părăsit legea și biserica părintească, trecînd în simul bisericii catolice, la „uniți”. Faptul acesta, în sine de mică importanță, — căci un suflet în cele din urmă nu întărește nici nu slăbește pe una sau alta dintre biserici, — a produs mare resens, multă indignare între Românii gr. or. din Beiuș. Se vorbește, că numitul școlar prin trecerea sa la „unație” a voit să scape de greutățile studiului religios, propusa de catechetul gr. or. N. Diamandi și se mai vorbește, că mai mulți tineri gr. or. puși, ca și Gheleşan, în secundă de rigorosul catechet, voesc să urmeze aceiași cale speculativă pentru a scăpa de multul studiat. Nu voim a arunca vină asupra catechetului, care de sigur își va cunoaște marginile datoriei sale. Știm și aceea, că școlarii cei slab clasificați sunt de regulă malconțenți și nu se dau înapoi dela injurii la adresa profesorului.

Ceea-ce însă a scandalizat pe frații gr. or. din Beiuș și trebuie să scandalizeze pe tot Românul cu bun simț, este, că nemulțămirea și slăbiciunea duhovnicească a școlarului a folosit-o ca mijloc de proselitism profesorul său Radu Cupariu, unul din tinerii profesori ai gimnasiului din Beiuș, povățuindu-l și slujindu-l ca măturie la săvîrșirea actului de trecere. Acesta este punctul cel negru în afacere, pe care nu-l pricepem și asupra căruia suntem dator să insistăm cu atât mai mult, cu cât pe domnul Cupariu ne obișnuisem a-l observa în colorii cu mult mai senine și mai vesele ca profesor și ca Român, de cum ni se prezintă în chestia, de care ne ocupăm.

Datoria unui profesor este în prima linie de a forma din școlarii săi caractere ferme, bărbați cu statornicie în credință și neclintii în mijlocul ispitelor și momelilor de tot felul, cu cari au a se întâlni în viață; profesorul Cupariu însă, căruia îi place a face politică și a combate renegațismul național, nu-și recunoaște datoria atunci, când îndeamnă pe școlarii săi a-și renega biserica, în care s'au hotezat.

Majoritatea școlarilor dela gimnasiul din Beiuș o formează greco-orientalii. Ce idee vor avea acum aceștia despre profesorul lor, ce încredere își vor mai pune în vorbele lui, văzându-l dușman declarat al confesiunii lor?

În Beiuși ca și în întreaga provincia Bihorulul, după număr, după inteligență și după avere, grosul populațiunii îl formează Românii gr. or. Și dacă este, ca românimea din aceste părți să se ridice odată la o situație mai bună, lucru pe care și profeso-

rul Cupariu îl are la inimă, crede D-sa, că se mai află astăzi în Beluș Român frantaș gr. or. care să mai stee cu dînsul la masa verde, atunci, când dînsul nu se sfiește a demonstra în contra lor prin acte de proselitism și a-i insulta, ospetînd la masa sa pe nenorocitul Gheleşan și premiîndu-i și oferindu-i distincții, pentru-că a avut lașitatea să-și părăsească legea părinților săi?

Judece tot Românul, dacă este corectă, dacă este pedagogică, dacă e națională procedura profesorului Cupariu. Judece mai ales frații gr. catolici, dacă prin agonisirea acestui nou suflet a câștigat atîta biserică română gr. catolică, câtă stricăciune morală și socială s'a produs și cât s'au păgubit interesele românești la Beiuși prin turburarea din nou a bune înțelegeri între frați în urma faptului nechipzuit și urgisit legat de sufletul unui profesor proselit...

Ceea-ce profesorul Cupariu, tîndu-și de sine și înjosindu-se de sine, și-a permis a face, este o boasă cutezanță, pentru care nu poartă scapa nepedepsit. Dacă supericiunile școlare nu-i vor dicta pede meritată, societatea românească! tată se va îngrijii să-l pună la se cu pe un om, care abusează de bunavoința și toleranța lor și ca venetic umblă să învrajbească frații de aceeași limbă, în care căroră tocmai începuse a se da pacea confesională.

Profesorii noștri dela Blaj, șov și Năsăud nu se ocupă cu toarea de suflete și nu fac po confesională între Români, numai pariu dela Beiuș vrea să fie mai tolie decât Papa. Suntem însă știți, că procedura lui este desăbata de maturii săi colegi, cari mai bine decât noi, unde con nesocotința unui iesuit miop.

Un Român

DIN ROMÂNIA.

Festivalul pentru 24 Ianu Societatea corpului di lactic primar a nisat, la teatrul Național, un „Fes” pentru aniversarea Unirei Principatelor. Festivalul, pus sub patronajul și d-ului Sp. Haret, ministrul instruc a avut un îndouit scop, intru cât ben material va servi la sporirea fond instituțiilor culturale: școalele de Academia populară, etc.

Prima parte a programului s' ceput cu Hymnul Dinastiei, cântat de cor de 400 elevi și eleve ale școl primare din Capitală.

Scena prezintă un spectacol unu mai pitoresc, cu miclele fetițe în costume naționale, iar la spa în al doilea plan, pe două înălțimi, un popor întreg de copii, cari ducera d lui Juarez Movilă, smulși entusiaste ale salei.

Corul acompaniază apoi pe Stănculescu, care, cu o voce bine timbrată cântă Hai mândru este bisată și cântărețel i-se oferi c Un fraget talent, care a mai fost la un alt festival, este d-ra Lucia care a recitat foarte bine Sburător Heliade.

Cu prilegiul acestui festival a debutat și corul institutoarelor și institutorilor din Capitală, înființat de curând.

Tot sub conducerea d-lui Movilă, corul a cântat Steluța de Muzicescu și La mijloc de codru des, frumoasa poezie a lui Eminescu.

Ceea-ce a provocat însă entuziasmul salei, au fost cei 24 de elevi, 12 băieți și 12 fete, ai școlii rurale Brătulești, de pe domeniul Coroanei Cocio.

Micii țărănași și țărănușele cele mai dragute, în superbe costume naționale, au executat Sârba, Brăulețul, Ca la Breaza și altele, cu o grație minunată, în cântecele a două scripcări țigari, a luș și ei dela Cocio.

Di Tomatescu, învățătorul școlii, a fost chemat de mai multe ori de public.

În antracul următor a avut loc tragerea tombolei, care a cuprins 3000 de numere, câte câștigătoare, fiecare bilet de intrare ad dreptul la un câștig.

S'a jucat apoi „Pe malul gârlei“, de Șanici, de către artiștii teatrului d-na Alexandrescu, d-nu Toneanu și Costescu, mult brio și cu mult succes.

Partea a doua a programului a fost „24 Ianuarie“, revistă alegorică într'un act și Apoteosa Unirii.

În fundul scenei două domnișoare în costume naționale: Muntenia și Moldova dau mâna, pe când în față se încinge unirea de către niște dragălașe fetițe.

Festivalului a fost reușit din toate punctele de vedere, singura parte regretată fiind că publicul asistent a fost rela- tiv puțin numeros.

În Dum erau multe logii goale, elevele din sală au fost aruncate în vr'o 6 loji, ear s-a fost arcașii la galerie.

Metropide, președintele soc. corpului d-nea Haret un fructuos de flori naturale.

Metropoli- tului și Sucevei. Sâmbătă la 24 dimineată, s'a stins din viață, agonie lentă de câte-va ore, bătrânul președinte al Moldovei și Sucevei Iosif Na-

Biserica națională pierde în Iosif Na-

pe unul dintre cei mai distinși și abili reprezentanți ai săi, țara un patriot și pe unul din înalții președinti ai purtat cu demnitate, în de-

ca, călcând pe urmele acelora cari curul veacurilor a ilustrat scaunul politan al Moldovei și Sucevei.

Metropolitul Iosif Naniescu s'a născut în 27 Iulie 1820, în satul Răzăși, aproape de Plopieni și Băișani (Basarabia). În 1835 a fost adus la Focșani de un unchiu al său, și mai târziu îndreptat decedatului întru fericele Episcopul Ksariev, al eparchiei Buzău, care, în 23 Noemvrie 1835 îl călugări, ridicându-l, a deca zi, la 24 Noemvrie, la rangul de ierodiacon. Până la 1840 a învățat la seminarul Eparchiei, ear până la 1848, la colegiul Sf. Sava din București. La 1849 a fost numit egumen la mănăstirea Sărbănești-Morunglavului, unde rămase până la 1857, când trecu în aceeași calitate la mănăstirea Găiseni, unde stete până la 1863. După 3 ani, la 1866 a fost adus ca egumen la mănăstirea din capitală Sărbănești. În acest post fiind, a fost hirotonisit arhieru la 1872, funcționând tot deodată ca profesor la liceul Matei Basarab și școala normală Carol I. și mai târziu, director al seminarului central, din capitală.

La 1873 a fost ales Episcop al eparchiei Argeșului, ear' la 10 Ianuarie 1875, Mitropolit al Moldovei și Sucevei, și instalat la 6 Iulie același an.

La 1900 și-a sărbat cu mare ceremonie și încunjurat de stima și dragostea generală jubileul de 25 de ani de pastorie sufletească.

Înalțul prelat a fost un caracter cinstit și generos. Nenumărate sunt actele lui de bine-facere, pentru cari cheltuia toate veniturile sale. Bland, iertător și povăzitor, el lasă numai păreri de rău acelora cari l'au cunoscut și apropiat. Păstoria lui îndelungată și neturbată va rămâne ca una din cele mai ferice din istoria metropoliei Moldovei și Sucevei.

Fericitul ierarhia exprimat dorința ca să fie înmormântat în curtea metropoliei, lângă catedrală.

Moartea a fost constatată de medicul primar al Iașilor, dl doctor Baiciu, și de ofițerul stărei civile.

Senatul a ridicat gădina în semn de doliu pentru moartea I. P. S. S. metropolitului Moldovei și Sucevei și a delegat să asiste la înmormântarea I. P. S. S. metropolitului Moldovei, pe P. S. S. Episcopul Danăreț-de-Jos, P. S. S. Episcopul de Roman, d-nii P. Poi și Gr. Macri, vicepreședinți; Dr. Botez și Constantinșcop-Râmnicianu, secretari; d-nii senatori Dr. Munteanu, Dr. Iuliano, Leonida Constantin și Stroș Belloescu, precum și pe toți senatorii din Iași și județele limitrofe.

† NICOLAE CRISTEA.

Moartea mult regretatului nostru amic și veteran luptător național Nicolae Cristea a urmat dintr'o aprindere de plămâni, care i-a adus grabnicul și neașteptatul sfârșit. Eată și anuțul funebru

Tu, care pe blândețe brațe
Porți rozale cele mai albe...
Ca ochii îmi, zorile zilei
Nu pot strălucire să aiba...

O vizo-ncălzeste mi viața
Căldură, lumină-ntrupată...
Cu farmecul tău — fericele,
Și dulcele ei mi l'arată...

Durerii...? A ta sărutare
De dragoste fie-l mormântul...
Cu raza ta, sfântă podoabă,
Îmbracă-mi-l cerul, pământul...

Răsară a dragostei floare
Ear de sub gheața topită...
Un cântec în suflet străbătut
Cu dulcea vieții ispită...

Arad, 1902. Alexandru Aciu.

SENSAȚIA.

— Schiță americană. —
De
C. F. Brady.
Într'o seară caldă de August, un public mare se îmbulzea în „teatrul cel mai cercetat al Americii“, așa au numit scrierătoarele placate cafeneaua din orașele X. Presa de zi a declarat deja, că sesonul e mort, publicul a plecat la băi și e gol tot orașul; dar afluența la spectacolul

de la faceretei sale familii: „Aducem la cunoștință tuturor cunoșcătorilor trista veste despre iacetarea din viață a neuitatului nostru soț, tată, socru și moș Nicolae Cristea, asesor consistorial, întâmplată azi dimineața la orele 2, în al 68-lea an al etății. Rămășițele pământești ale scumpului nostru decedat se vor așeza spre odihna veșnică Dămăceacă în 9 Februarie st. n. la 2 1/2 ore după amiază în cimitirul suburbiului Iosefin. Sibiiu, în 7 Februarie st. n. 1902. Neconsolabila Familie. (Strada Poplăci Nr. 33.)“.

Din partea clubului român al comitatului Arad s'a trimis o cunună. Mai multe depeșe de condolențe s'au adresat familiei veneratului decedat.

Nicolae Cristea s'a născut la 14/26 Octombrie 1834 în Oana de lângă Sibiu, în comitatul Alba Inferioară. Părinții lui, Ioan Cristea din Oana, și Ioana Emilian din Bencidă, au fost agricultori. Instrucțiunea cea dintâi Nicolae Cristea a avut-o în casa părintească, apoi la școala gr.-or. din Oana, în 1848 Nicolae Cristea a trecut în gimnaziul rom.-cat. din Sibiu. Din cauza revoluțiunii, a trebuit să întrerupă instrucțiunea continuând numai în toamna anului 1849, după-ace revoluțiunea a fost suprimată total, în toamna anului 1857, a intrat în cursul teologic, după-ce luase testamentul de maturitate dela gimnaziu, care dela 1854 se transformase în gimnaziu de stat.

Terminând cursul teologic, Nicolae Cristea a devenit cancelar în cancelaria consistorială diocesană din Sibiu. În calitate de această, în 1860, a suplinit tot timpul că a fost episcopul Andrei baron de Șaguna la Viena, la senatul imperial împut, pe secretarul consistorial, Protodincolui Nicolae Popea, actualul episcop al diocesei Caransebeșului, care a însoțit pe episcopul Andrei baron de Șaguna în călătoria la Viena.

Dorul de a se înmuși cunoștințele i'a îndemnat ca în toamna anului 1860, pe lângă oficiul de cancelar, să se înscrie și la academia de drept din Sibiu. În Octombrie 1861, fu trimis de arhidieceasă cu stimpene de 300 fl. v. a. la Universitatea din Lipsca. Nicolae Cristea în Lipsca, pe lângă amplificarea cunoșcătorilor sale și a dat simț, în sfera profesorilor, cu cari în toate zilele era în contact, a informa despre stările Românilor, mai ales din Austro-Ungaria.

Spre sfârșitul acesta, și ca stările ațintise să s'argă cunoșcă și în sfera mai largă, în anul școl. 1862/3 Nicolae Cristea a intrat ca membru activ, în societatea universitară, care se numea „Allgemeiner wissenschaftlicher Verein“. Societatea era condusă de profesorul universitar Tuiskon Ziller și era constituită din bărbați de seamă, conducători și institutori în școlile civile din Lipsca, din universitari dela toate facultățile. În calitate de membru activ, la rândul său, a disertat în sinul societății, dând auditorilor o s'hață a istoriei Românilor. Cu ocaziunea aceasta s'a nu se scăpată din vedere o altă împrejurare. Celebriul profesor de istorie H. de Traitschke, atunci docent

de la „cel mai cercetat teatru din America“ dovedea contrarul, mulțămîta impresariului isteț.

Cu o deosebită grijă și cunoștință de oameni el a întocmit punctele din program. Dame, ale căror plastice frumuseți le acopereau abia niște valori străvezii de ochi curiosi, dansau fermecător la cântările negrilor. Domni eleganți arangeau producțiunile nemişchinate de curagioase, pe biciclete, făcând șeauă; gimnastici și gladiatori, cântăreți și cântărețe, clewai, și în urmă — o mică piesă teatrală.

Producțiunea se apropia cu mare înțeleală către sfârșit. Atunci eată anunțul arangerul pășirea pe scenă a „Miss Helen“-ei. Cortina se ridică și se înfățișează publicului un parc parfumat. Dar cu grabă s'a micșorat lumina lămpilor, cum e datina la tragedii, ear din una dintre loge o lumină mistică — zarea unui reflector — aruncă lumină pe scenă, unde în zare apare o tineră fetișă, mititică.

Așa de mică, așa drăguță, așa vie era copila, încât strigăte de suprindere se auziau în public. Era îmbrăcată ca dansatoarea, în tricot de colorarea corpului, cu brațele și umerii goi; toată mititica abia să fi avut șase ani. Cu degetele-i subțirile aruncă sărutări în public, și face complimente de primadonă, nainte de a-și începe producțiunile. Apoi cu o mișcare grabnică începe dansul. Dar cu ce minunată artă! cu că a istețime!... Numai acum erump în public cu toată puterea strigătele surprinderii și înșufletirii. Femeile săreau de pe scaune

privat la Universitatea din Lipsca, a propus un semestru întreg, patru ore pe săptămână, istoria Europei din anul 1848 și 1849. Atingeând, la locul său, și evenimentele din Transilvania, profesorul Treitschke, pe Români i'a pus într'o lumină nefavorabilă și necorespunzătoare adevărului, așa după cum era informat. Profesorul, auzind foarte greu, Nicolae Cristea într'o epistolă i'a atras atențiunea asupra inexactității informațiilor ce le ara despre evenimentele transilvane din 1848—1849.

Prof. Treitschke a și rectificat de pe catedră și printre epistole a mulțumit lui Nicolae Cristea că i'a atras atențiunea.

Întors în patrie, Nicolae Cristea în toamna anului 1863, fu instituit profesor supient în secțiunea teologică și pedagogică a seminarului Andreian.

La stăruință nemuritorului arhiepiscop și metropolit Andrei, Nicolae Cristea în Septembrie 1865 a luat asupra-și redacțiunea „Telegraful român“ și ca nici unul dintre antecesorii săi, a purtat o 18 ani. La purtarea redacțiunii Nicolae Cristea nu s'a deusbit de antecesorii săi numai prin numirea lor, ci mai ales prin luptele cu greutățile de tot felul. Dacă ar mai fi vorba și despre cum a purtat Nicolae Cristea redacțiunea „Telegraful Român“, testimoniu mai sigur și mai vrednic de credință și care să fie mai prosus de testamentul marei părinte al bisericii, Andrei baron de Șaguna, nu se poate. Dar și „Telegraful Român“, este o carte deschisă, care va mărturisii.

Politica cu care, văd nevăd, noul redactor trebuia acum să se ocupe, i'a deschis un orizont mai larg de activitate, ea mult mai larg ca acela, în care era activ, când avea de a face numai cu catedra. În orizontul acesta era încadrat terenul vieții, așa după cum îl prezentă trebuințele diverse ale popoarelor. Și terenul acesta contemplat mai deapropo și cu atențiune nu se poate altfel decât se prezente o tablă imprimată cu mulțime de cărări și printre acestea, cu numărăssă povăț. Contemplându-le, pare că ne șoptește cineva și ne îndeamnă zicând: cărările aceste trebuie folosite. Să nu mai stăm locul în ceea-ce ne-am „pomenit“, ci pe cărări înainte să mergem, adică să progresăm.

Încă în 1866 a scris Nicolae Cristea articoli în „Telegraful Român“, prin care chema atențiunea publicului român asupra intențiunilor sale. Numitămît cu atăta, s'a pus și a căutat după meseriașii români din Sibiu. Mai cu seamă a căutat după cei ce știa, că îndeamnă și de dinasul, dar și de alți Români cu zel pentru neam s'au fost decisi a se face meseriaș. A vorbit cu fiecare particular și le-a deschis perspectiva de a înființa o societate română de meseriași, pentru a rămâne Români și ca meseriași și a nu se lăsa să fie înghișiți de noianul meseriașilor străini.

Pe terenul politic în patrie schimbările provocaseră nedumeriri foarte considerabile. Nici o mirare, dacă între Români se ventilă chistiva atitudinilor politice, față cu schimbările și față cu efectele schimbărilor. Nicolae Cristea era pe partea acelora, cari ziceau că ori și unde Românilor ocaziune

Rază învingătoare.

Se scutură florile toamna,
Perzându-și colorarea, parfumul
Și iarna sosind, cu zăpadă
Acopere câmpul și drumul...

Și razele cât se frământă
Cu gerul ce apele-ncheagă...
Și zboară, se tângue vântul...
Și tristă e lumea întreagă...

Când grijea-mi departă tot visul,
Nădejdea mi-o sbutură vântul:
O grea întristare mă prinde
Puterea și dorul legănda...

Dar' trebe raza să-nvingă...
Și trebe iarna să scadă...
Mai crește-vor flori... și se fire
Găsi-vor calcuș în livadă...

Ah simt, se desgheată...! Slăbește
Cu-ncețul a iernii putere...
...Mai repede sângele-mi curge:
Curentul prin vinele mele...

Ah vino, o vino tu dulce,
Tu rază de farmece plină:
Departă-o negura deasă
Și sufletul mi-l însenină...

Plauduți, vino, tu inger, menire
Inger, ce ai, să mă scapi dela stingeri...
dăh vino iubită, tu care
Știi cea mai curată din inger...!

strigă d: „Sărmana mititică! ar trebui să fie mai biac în pat!“! Se auzia de printre zăburile bănelor; și strigătele se întreceau cu freneticele aplause.

Strigătele de „bravo“ începeau a încoța, când în colțul din dreapta al salei se observă de-odată o micăare.

Un bărbat se miza să și facă drum printre public. Era un om înalt, cu o față simpatică, dar ochii înșelători mărturiseau marea lui agitație.

De-odată s'a oprit în mijlocul publicului și a strigat spre scenă:

— Nelli, Nelli!... Dar nu mă recunoști? Nelli!...

Și cu mișcări vehemente își întindea brațele spre copil.

Vocea aceasta, din care se simțea o iubire gingașă și frică tremurătoare a avut influința unui farmec asupra publicului. Aplausele și „bravo“-urile au încetat la moment și ochii se îndreptară asupra omului, care se îndoaia spre copilă cu mișcări de îmbrățișare.

Mica artistă îl privește surprinsă, apoi strigă deodată:

— Tată! tată!... du-mă de aici!

— Unde și e mama, scumpa mea mititică? — întrebă omul!

— A murit, — răspunse copilă și mâinile și le ridică la ochii înșelători. — Ce noroc, că m'ai aflat eară! Oh, da-nă de aici... ia-mă cu tine!...

— Da, micul mea odor; numai decă!...

Tată! a făcut noul încercări, să pătrundă pân' la scenă, doi servitori însă la

li se dă pe teren legal să lupte pentru drepturile naționale, și legalitatea terenului și contrare vederile noastre, Românii să nu dea dos lupiei. În consecință era contrar pasivității. Pasivitatea după dînsul, ca și după alții, era o atitudine politică, egală cu moartea politică. De astfel de păreri a fost Nicolae Cristea și la Mercuria (1869) în conferința, despre care, Nicolae Cristea, la toate ocaziunile se exprima hotărît că aceea nu se poate serios considera de expresiunea poporului român. Conferința aceea zicea, a fost ceva improvisat și n'a folosit decât șovinismul maghiar.

După votare și după ce s'a știut rezultatul vot rîi în conferința mercuriană Nicolae Cristea a întrebat pe unul dintre fruntașii conferinței, care-l întimpinase cu cuvintele: „V'am invins”. „Așa e, dar știți ce a-ți făcut?” „Am votat pasivitate”. „Foarte bine, dar ce înseamnă pasivitatea?” „Înseamnă că nu suntem mulțumiți cu ce au făcut Ungurii și până când nu vor ține cont de pretenziunile noastre naționale, nu vrem să știm de dînsii”. „Inșă dacă nu vor vrea să țină cont, pasiviștii ce veți face?” „Nimic”. „Aceasta o cred. Inșă atunci ce înțeles are pasivitatea? Pasivitatea este un fel de ultimatum, căruia, dacă nu se ține cont de pretenziunile ce au provocat-o, are să urmeze, mai curînd sau mai tîrziu, concentrarea brațelor înarmate cu puști, cu tunuri în urma urmelor pașirea pe teren. Și nu se poate esopera cu cuvîntul și cu pasivitatea să se esopereze cu lupta în câmp. Dacă aș ști, că sunteți pregătiți pentru astfel de pasivitate, aș intra și eu în șirurile d-voastre, chiar și cănd aș ști, că gîonțul cel dintîiu, care ar sbura din partea contrară, m'ar culca pe mine la pămînt”.

Contele Bülow și tariful german.

La banchetul consiliului agricol, dat în Berlin acum câteva zile, cancelarul Bülow a ținut un lung toast, din care extragem partea esențială, în următoarele:

„Cînd eu îmi dau silința ca să ajut înaintarea intereselor agricole, execut dorințele și intențiunile împăratului, care foarte bine știe, ce importanță are agricultura din punct de vedere atât economic, cât și militar și social. Împăratul este în deplină congruență cu acea politică economică națională, care dă fie căruia ce este al său, suum cuique cu alte cuvinte, fie-cărui ram de producțiune, mai ales cînd are trebuință, atîta cât i-se poate da fără prejudicarea altor ramuri. Știu foarte bine, că numai inima bună în politică nu aduce nimic; dar guvernele federale au prevenit mult dorințele agriculturii. Au făcut tot posibilul, pentru a se pute aduce o nouă lege vamală, care va aduce servicii foarte însemnate agriculturii. Guvernele federale sunt de acord, că vămile pe cereale, fixate de dînsule, marchează punctul pînă la care

pot fi acelea ridicate, fără ca, pe de o parte, să se împreuneze printr'această restul locuitorilor, ear pe de altă parte, fără ca să devină problematică încheierea convențiunilor comerciale. . .

„Și vă asigur, că eu, ca adevărat amic al agriculturii, doresc din toată inima: că nu sosească ziua în care să ne trezim că ostenele și silințele guvernelor federale, și ostenele mele vindere și cinstite pentru agricultură naufragiază, din cauza lipsei de sprigin pentru înțeleapta și cumpătata atitudine a guvernului. Domnilor, ajutați-ne să nu poată ajunge acolo lucrurile. Dați-vă silința, influențați, ca la baza tarifului vamal să stea un șir de bătăie strins închegat.

NOUTĂȚI.

ARAD, 10 Februarie n. 1902.

Archiducele Francisc Ferdinand la Petersburg. Vineri după amiază la orele 3 Archiducele a sosit în capitala țarilor. La gară a fost întimpinat de împăratul Nicolae încungiurat de mari duci ai imperiului. Regimentul de ulani al Archiducelui a făcut onorurile militare, ear musica a intonat imnul „Gotterhalte”.

Dela gară Archiducele a tras la Anicicov, unde a făcut o vizită veduvei împărătese Maria Feodorovna, apoi în palatul de iarnă a cercetat pe împărăteasa Aleyandra Feodorovna.

Ministri, principii și consilierii de ambassade s'au prezentat Archiducelui Francisc Ferdinand; ear archiducele a făcut visite tuturor marilor duci, însoțit de adjutantul general Dolgorucki.

Seara a luat masa la perechea imperială, ear apoi a asistat la reprezentarea teatrală de gală din Eremitage.

Bem și sașii. În 21 Martie vor fi 54 ani de cînd mareșalul Bem, cu vestiții lui militari sași, bătînd pe austriaci la Fekete-halom, cu sunete de musică și primind omagiile consiliului săsesc, a intrat în Brașov, unde a locuit la casa primarului. Sașii s'au înspăimîntat, fiind-a-le frică de răsbunarea lui Bem. Marele beliduce inșă a asigurat cetățenii Brașovului, că nimăru nu i se va face nimic. Presidiul societății secue, s'a adresat către presbiterul evanghelic săsesc ca rugare să i permită să sîgneze cu tabla comemorativă casa în care a locuit Bem în 1848 și care acum e proprietatea bisericii

evanghelică. Presbiterul la aceasta dorință a dat un răspuns complesant și surprinzător în situația politică de azi: că însuși dorește se ridice această tablă, din recunoștință și pietate pentru Bem, care a scăpat Brașovul de nimicire. Cu o cale presbiteratul s'a învoit cu plăcere ca societatea secue să hotărască textul care se va scrie pe tablă.

Petrecere. Societatea Acad. soc.-lit. „România Jună” are onoarea a invita la petrecerea cu dans aranjată în folosul Alumneului Societății. 22 Februarie 1902. Hotel Continental II. Taborstrasse 4. Toileta de bal. 9 oare. Bilet de dame 5 cor. bilet de domni 6 cor. Bilete se pot procura în 21 și 22 Februarie: „Grand Hotel” I. Kärntnerring dela 10—12 și 2—6.

100.000 dolari defraudați. — Se scrie din California, că în orașul Los Angeles casierul băncii naționale de acolo Fleischmann Henrich, după-ce a defraudat 100,000 dolari, a fugit. Defraudatorul a avut în posesiune o cruce frumoasă. Pentru prinderea lui banca dă suma de 25000 dolari.

Prorocie. Intr'o ședință a societății meteorologice din Potsdam, profesorul Dr. Hellman a declarat că vom avea iarnă grea puțin timp înainte de Paști, la sfîrșitul lui Martie st. n. sau la începutul lui Aprilie.

Prorocirea aceasta concordă cu a lui Falb, care spune că dela 25—31 Martie st. n. vor fi viscole mari.

Statistică tristă. De-ună-zi a apărut o statistică interesantă și întristătoare în acelaș timp.

Statistica aceasta arată că în anul trecut marea a înghițit 1018 vase și anume 286 vapoare și 732 corăbii cu pânze. Alte 5255 vase au suferit stricăciuni însemnate. Nu s'a putut stabili, inșă pînă acum, numărul victimelor omenășii.

Milionarii americani și un prinț. Ziarele străine aduc știrea că cu ocazia vizitei prințului Haerich în America, milionarii și archimilionarii din Statele Unite s'au înțeles să dea în comun un mare prînz în onoarea oaspelui imperial. Se spune că acest prînz va fi o minune. Milionarii vor să arate gurmanzilor cum mîncă un principe cînd e oaspele domnitorilor... peste milioane.

Invenție. Se anunță din Madrid că se constată dintr'un raport al unei comisiuni compusă din ofițeri de geniu că un comandant spaniol, anume Cervera, a inventat niște noi aparate de telegrafie fără sîrmă, cari au fost experimentate cu cele mai bune rezultate între Spania și Africa.

Aparatele transmit 120 de litere tipărite pe minut. Guvernul spaniel a hotărît să stabilească aceasta nouă telegrafie între peninsula și insulele Baleare.

Voiajioară renumită. Recordul voiajului pare a aparține unei americane din Indianopolis, d-na Crossley, care e decisă să întreprindă al 101-lea înconjur al lumii.

Ea a străbătut Atlanticul de șapte-zeci de ori, a suit de două-zeci de ori piramidele Egiptului și a vizitat toate punctele interesante din cele două emisfere.

Un om, care a trăit în veacuri. — Petre Penz, locuitor Modos, a ajuns o vîrstă foarte înaltă, a murit ajuns la vîrsta de 103 ani. A murit numai în zilele trecute în coastă Modos după o boală de abia o zi. Pe s'a născut în anul 1799, luna Decembrie, satul Katalinfalva, deci în veacul al 18-lea și a murit în veacul nostru, al 20-lea.

BIBLIOGRAFIE

„Din Liturgica bisericii ort. române manual cu ilustrațiuni — pentru școlă medii și populare, a eșit de sub tipar. Se poate procura dela Administrațiunea zărilor „Tribuna Poporului”. Prețul unui exemplar 60 flert plus porto postal 5 flert.

ULTIME ȘTIRI.

Proces contra Slovacilor.

Besztercebánya, 8 Februarie. Az s'a desbătut la tribunalul de aici procesul intentat lui Iosif Skultety, slovac pentru calomnie contra „a filor”. Numitul luptător slovac adecă arătare în contra fibirelului helyi Attila din T.-Sz.-Martin și Ienö, locotenent de gendarm, tot d pentru-că în procesul ce l-a avut torul Pietor dela „Narodny Novin” depus mărturie mincinoasă, nu îngreuneze poziția celor 14 Slovaci cari și dame. Numiții funcționari guri au pornit deci proces și după lungă desbatere, la care au luat și deputații naționaliști slovaci, Sk a fost osîndit la 1 lună temniță, suportarea speselor. Condamnatul anunțat apel.

Bruxela, 9 Februarie. Kruger a mit dela Schalk-Burger raport anunțenă tuția luptătorilor buri ca foarte bună. S încă 20.000 Buri sub arme și din Capl li-se alătură într'una nouă luptători.

Londra, 9 Februarie. În septam trecută Englezii au perdat 7 ofițeri și soldați; în spital au fost duși 285; în trie au fost readuși bolnavi 33 ofițeri și soldați.

Red. respons. Ioan Russu Știri Editor Aurel Popovici Baanu.

Insertiuni și reclan

AVIS.
50 (cincizeci) de acții institutul „Timșiana” vînd d în liberă, toate la oaltă ori sepa
Adresa vînzătorului se află administrațiunea acestei foi. 706 1-5

moment au fost lângă el și l'au silit să stea locului; pianistul și-a părăsit locul, și a grăbit și el întru ajutor.

— Lăsați-mă! — sbieră omul. Vă spun că e copilul meu; și eu o să-l duc de-acel!

De-odată s'a luminau localul. În acel moment apare un domn pe scenă; pe atitudinea lui se vede, că el e proprietarul. Și a pus mîna pe umărul micel dansatoare, apoi a strigat în public:

— Ce e? Ce scandal e acela acolo? Eu sunt impresariul Miss Helenel; mamă-sa mie mi-a încrezut-o. Copila e bine nutrită, bine înbrăcată, e partașă unei Ingrijiri bune; cine vrea mai mult de cât aceasta?

— Vreau să merg la tata! la tata! — plîngea mititica.

— Ve! și veni cu mine, dragă! — strigă tatăl.

— Ho ho! Pune-ți pofia, n' ai cui răspunde impresariul.

Tatăl se fotoarse cu indignare către public, care în decursul întregel scene asculta cu o surprindere mută.

— Domnilor și Damelor! Nelli e copila mea...

Mamă-sa m'a părăsit; a fugit... doi ani nu mi-am văzut copila... aici, azi, din întîmplare am recunoscut-o...

Un domn înalt, o figură colosală, s'a ridicat atunci din rîndul ai treilea de scaune.

— Să i dai copila căci altfel... Brațele-i înspăimîntătoare i se întindeau spre scenă.

Agitația era generală; femeile plîngeau, ear bărbaii strigau:

— Trebuie redată mititica tatălui său!

— D-Ta n'ai dreptul să și-o ții!

— Șcandal!

— Jos cu impresariul! Afară cu el!

Lașul, a început a tremura de frică, icl colea se zăreau deja fevi de revolvere între pumnii ridicați; servitorii din sală, iute au lăsat pe tetăl, ear pianistul s'a ascuns după scaunul său.

În momentul acela proprietarul teatrului cere cuvîntul. La signalul său a început sgometul.

— Domnilor și doamnelor! am avzît totul.

„Variete” nu va răpi copilul nimăru!

Apoi s'a întors către impresario cu o mișcare poruncitoare, și l'a măsurat cu o privire disprețuitoare.

— Numai de cât să redai copila domnului acestuia... Ear D-ta, te cară d'acel!

Impresariul s'a strecurat într'o culise, ca un căne bătut. Copila a fost predată tatălui său.

Scena a fost în adevăr sfîșietoare de inimă. Mititica a îmbrășiat, strigînd de bucurie, gătul tatălui său, pe cînd lacrimile ca și isvoarele îi curgeau din ochi.

— Iți mulțumesc d-le director! a zis omul; vă mulțumesc tuturor! acum sunt fericit...

Mulțimea i-a descis cale pînă la esire și aproape toți se imbulzeau după el în

stradă, pe cînd toată sala răsună de strigătele însuși țite de nedescris, încât pe reții vechi amenințau cu surpare. De continuarea reprezentației nu mai pute fi nici vorbă, drama care s'a înfășurat înaintea publicului, — tregedia nenorocirei unei familii, a șters cu totul impresia teatrală.

Cu jumătate cîmă mai tîrziu, în foier:

— El bîtrîne; aceasta a succes bine, — zicea un bărbat brunet altuia, în care putem recunoaște pe directorul.

— Admirabil! Minunat a fost aranjată și predată complet de nelchipuit. Tu ai lucrat cu o adevărată putere, îți grațulez, bîtrîne!

— Și Nelli?

— A fost surprinzătoare! Mi-a stat în loc și mîntea de ea!

— Zău! era cât p'aci să încep a plînge.

— Actriță născută; încă o să ne fie odor, copila aceasta.

— Și acume e deja! ah, e deja?

— Păcat numai, că această șarlatanie nu se poate întrebuița decât o singură dată. Ce senzație!

— De ce? mîne îi facem urmarea.

— Ai dreptate. Vîno să bem una!

Traducere de: Lia.

„BIHOREANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII SOCIETATE PE ACȚII IN ORADEA-MARE.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Bihoreana“ societate pe acții în Oradea-mare, conform dispoziției §-ului 19 din statute, se invită

la a treia adunare generală ordinară

care se va ține în Oradea-mare la 6 Martie 1902 st. n. la 10 ore înainte de amiază în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt următoarele:

1. Alegerea a trei scrutinători pentru actul de alegere, a trei membri pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul anual al direcțiunii.
3. Raportul comitetului de reviziune despre examinarea computului anual, a bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
4. Stabilirea bilanțului anual și deliberare asupra împărțirii profitului curat.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență pe anul 1902.
6. Determinarea scopului spre care, la propunerea direcțiunii, este a se întrebuița suma amintită în § ul 61 punctul f.
7. Compunerea, respective primirea și aprobarea statutelor fondului de pensii pentru funcționarii institutului de credit și economii „Bihoreana“ societate pe acții în Oradea-mare.
8. Alegerea a 10 membri în direcțiune, conform dispoziției §§. 35 și 36 din statute.

705 1-1

Se atrage atențiunea domnilor acționari la următoarele dispoziții din statute:

§ 24. Pentru folosirea dreptului de vot se recere, ca acționarul să fie trecut ca proprietar al acțiilor sale în cărțile institutului cel puțin cu 15 zile înainte de adunare și cu una zi înainte de aceasta să depună pe lângă revers la direcțiunea institutului, respective la locurile designate de direcțiune, acțiunile sale, eventual și dovezile de plenipotență.

Acțiunile depuse la locurile designate de direcțiune, se vor lua în considerare numai încât reversul despre depunere, cel mult în ziua prețoare adunării generale s'a depus la institut.

În legătură cu dispozițiile §-ului 29 din statute, avem onoare a notifica, că în ședința plenară direcțională ținută la 29 Ianuarie 1902, pentru Oradea, respective primirea acțiunilor și edarea documentelor despre depunere, s'a designat în acest an, respective au fost rugate institutele „Albina“, „Sylvania“, „Economul“, „Oraviciana“, „Patria“ și „Timișana“.

Oradea-mare, 29 Ianuarie 1902.

Direcțiunea institutului.

Debit.

Contul Bilanțului.

Credit.

		Cor.	fl.			Cor.	fl.
21	Cassa în numerar	24	553 66	1	Capital social	600	000
49	Giro C ^o la banca austro-ungară	618	54	4	Fondul de rezervă	12	355 30
2	Capital neversat	8.487	50		4% interese	494	20
9	Cambii de bancă	Cor. 984.683.57		39	Fondul de rezervă pentru pierderi	1.600	—
	Descriere	2.270	—	7	Depuneri spre fructificare	631.164	81
11	Cambii cu acoperire ipot.	277.711	—	29	Depozite de casă	1.866	63
	Credite hipotecare	185.057	—	43	Cambii reescomptate	216	369
	redite de cont-curent	21.302	40	36	Dividende neîdicat	1.437	88
	redite de efecte	9.117	—		Saldul intereselor transitoare	16.473	55
	credite personale	6.941	—		Profit net	46.856	45
	efecte proprii	1.420	—				
	imobile	5.058	05				
	imobiliare	3837.70					
	10% descriere	383.77					
	Diverse conturi debitoare	2.484	17				
		1.528.617	82			1.528.617	82

Contul Profitului și Perderilor.

Credit.

		Cor.	fl.			Cor.	fl.
54	4% interese la fondul de rezervă	494	20	10	Interese de la cambii de bancă	76	0 9 97
44	Interese de reescompt	5.749	83	12	" " " " cu acoperire hipotecară	20	909 74
8	Interese după depuneri	30.523	40	14	" " " " credite hipotecare	15.205	99
31	10% dare după interese de depuneri	3.052	33	18	" " " " pe efecte	657	98
32	Contribuție	8.838	08	20	" " " " personale	636	12
27	Salare	12.740	—	16	" " " " cost curent	1.437	70
50	Spese curente (tipărituri, porto luminat, încălzit etc.)	5.063	20	35	" " " " după capit. eloc. la alte inst. (70% scut. de dare)	1.796	58
28	Chirie	1.360	16	23	Provisiune	2.197	08
41	Marce de prezență	2.468	—	3	Interese de întârziare a acționarilor	938	26
48	Descrieri	2.653	77				
	Profit net	46.856	45				
		119.799	42			119.799	42

Oradea-mare, 31 Decembrie 1901.

Dr. Coriolan Pap m. p.,
director executiv.

Iosif Diamandi m. p.,
prim contabil.

Direcțiunea:

Stefan Roman m. p.

Iosif Vulcan m. p.,
președinte.

Nicolau Zigre m. p.,
v. președinte.

Moise Nyes m. p.

Iosif Moldovan m. p.

Andrei Horváth m. p.

Petru Pântya m. p.

Dr. Nicolae Popovici m. p.

Antoniu Palladi m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și l-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Oradea mare, 31 Ianuarie 1902.

Comitetul de reviziune:

Amușil Ciceronescu m. p.

Toma Pacala m. p., președinte.

Sava Raicu m. p.

Dr. Florian Duma m. p.

Petru Popescu m. p.